

[Svend Aage Jensby]

Men det er under forudsætning af, at det er lovligt ifølge EF-retten. Venstre kan altså med disse forbehold støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu nævnede hr. Svend Aage Jensby fra Venstre en lovgivning fra tidligere i denne samling, hvor vi vedtog nogle fradragsordninger for fiskerierhvervet. Her har vi så fået henvendelser fra et andet erhverv, som er i krise, og som gerne vil have nogle lettelser.

Finder Venstre det slet ikke betænkeligt, at vi tager den ene branche efter den anden og siger: Jo, det er rigtigt, I skal have noget hjælp, I får nogle særlige begunstigelser?

Finder Venstre slet ikke, at der er nogen som helst form for glidebane i det handlingsmønster, at man til hver eneste branche, der henvender sig med berettigede klager over vanskeligheder, siger: Jo, men det er i orden, I skal også have noget hjælp? Standser det slet ikke nogen steder?

Skatteministeren (Stavad):

Når jeg går ind i debatten nu, er det for at få afmonteret en misforståelse.

Jeg vil gerne til hr. Svend Aage Jensbys omtale af det, som kommunikationsministeren har sagt i den her sag, sige, at kommunikationsministeren har bestemt ikke hæftet sit forbehold i denne her sag op på EF-reglerne – som det, der var afgørende.

Det er selvfølgelig under alle forhold afgørende. Det tager vi i regeringen som noget, der giver sig selv. Den begrænsning ligger der på vores muligheder for at disponere. Når vi i samarbejde med andre har indgået frivillige aftaler, så holder vi dem. Det er jeg sikker på der er bred enighed om her i Tinget.

Det, der har været kommunikationsministerens budskab, har været, at såfremt det kunne dokumenteres, at det her var noget, der mindst var selvbærende, kunne det bruges. Som det fremgik af mit svar på hr. Ole Donners og Fremskridtspartiets forslag, undersøges alle den slags forhold under det arbejde, der foregår i regeringens beskæftigelsesudvalg, så vi har sikkerhed for, at vi får alle ender analyseret.

I den forbindelse kan jeg i øvrigt også oplyse hr. Svend Aage Jensby om, at vi er i gang med

at se nøjere på EF-reglerne og prøve gennem kontakter i Justitsministeriet at se, hvordan fortolkningen er af en række forskellige regler. Så det er ikke sådan, at vi ikke, når der kommer synspunkter frem fra organisationer, fra virksomheder, fra enkeltpersoner, beskæftiger os med at se, om påstanden holder eller ikke.

Derfor kan jeg også svare hr. Svend Aage Jensby, nu jeg har ordet, på dette spørgsmål: Hvis det her kan holdes inden for EF-reglerne, støtter regeringen så forslaget?

Det forslag, som Fremskridtspartiet har fremsat her, er jeg sikker på at Venstre heller aldrig ville kunne støtte, fordi der er så mange problemer også af juridisk karakter i det. Men jeg forstår spørgsmålet sådan: Om man støtter det inden for de rammer, som det er muligt at opstille i et nyt forslag – og dér må jeg sige, at der skal i hvert fald en helt anderledes dokumentation på bordet end den, vi er i besiddelse af.

Der er i og for sig ikke noget ideologi blandet ind i det her. Det er et spørgsmål om prioritering, og svaret er det samme, som da vi sad i finanslovforhandlinger med hr. Henning Dyrmosse for bordenden tilbage i december måned, da sagen blev taget op, og hvor den daværende konservative finansminister og den daværende Venstreøkonomiminister var fuldstændig utvetydigt afvisende – ikke fordi man ikke vidste, at branchen havde problemer, ikke ud fra en ideologisk eller anden form for modstand imod, at man lavede en sådan ændring, men ud fra den prioritering, man sad med som ansvarlig regering, og med de økonomiske muligheder, man kunne operere inden for. Den daværende regering – for fire måneder siden – med den daværende finansminister og den daværende økonomiminister var bestemt ikke indstillet på at prioritere den her sag.

Derfor må vi også sige, at de meldinger, der er givet fra de to ordførere for Venstre og Konservative i dag, er i meget lodret modstrid med den afvisning, som den daværende finansminister og den daværende økonomiminister fra de to partier gav på en forespørgsel under finanslovforhandlingerne i november-december 1992.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Først til fru Elisabeth Arnold.